

Doğadan Bir Ders

Doğadan Bir Ders

Günlerden bir gün, bir çocuk bahçede oyun oynuyormuş. Kelebeklerin peşinden koşuyor, onları yakalamaya çalışıyormuş. Rengarenk çiçeklerin aralarında olduğu için çok mutluymuş. Sonra zıplayan bir kurbağa görmüş. Kurbağanın peşinden koşarken kurbağa göle atlamış. Bir inek de bahçede otluyormuş. Çocuk, ineğin otları nasıl çiğnediğini görmüş. Sonra bir sinek gelmiş ve ineğin üzerinde vızıldamaya başlamış. İnek sineği kaçırmak için kuyruğunu sallamış. Çocuk ellerini çırpıp bu duruma da gülmüş.

Çocuk doğanın tadını çıkarıyormuş. “Doğa harika. Güzelliği herkesi cezbediyor.” diye düşünüyormuş çocuk. Bir ara bir sincap görüp peşinden koşmuş ve bir gül bahçesine gelmiş. Güllerden koparmaya çalışmış ama parmağına diken batmış. Canın çok acımış. Ağlamaya başlamış ve evine koşmuş.

Çocuğu ağlarken gören annesi, “Ne oldu? Niye ağlıyorsun” diye sormuş. Çocuk, “Gül koparmaya çalışırken diken parmağıma battı ve şimdi çok acıyor” demiş.

Annesi, “Bu senin hatan. Çiçeği koparmaya çalışmamalıydın. Çiçek dalında güzeldir, koparıldığında değil. Ayrıca doğal güzelliğe asla zarar verilmemeli. Doğal süreçlere müdahale etmemeliyiz. Aksine, doğayı korumalıyız.” demiş.

Çocuk, “Haklısın anneciğim! Söylediklerini bundan sonra hep yapacağım, doğaya zarar vermeyeceğim.” demiş.

Anne, “Söyle bakalım ne öğrendin bugün yavrum?” demiş.

Çocuk;

– “Bitki ya da hayvan, bütün canlıları korumalıyız. Onlara asla zarar vermemeliyiz. Doğaya gereksiz müdahale etmek zararlı. Doğaya zarar verirsek, ileride insanlar da zarar görebilir.” demiş.